

מ"ת 37963/01/24 - מדינת ישראל - תביעות נגב נגד אחמד אבו כף (עציר) - וויעוד חזותי

בית משפט השלום בבאר שבע

מ"ת 37963-01-24 מדינת ישראל נ' אבו כף (עציר)
תיק חיצוני: 6706/2024

לפני מבקשת	כבוד השופט יניב בן הרוש
נגד משיב	אחמד אבו כף (עציר) - וויעוד חזותי
	מדינת ישראל - תביעות נגב
	ע"י ב"כ עוה"ד מאירי לב
	ע"י ב"כ עוה"ד וליד אבו סבית

החלטה

רקע

1. לפני בקשה למעצר המשיב עד לתום ההליכים בכתב אישום המייחס לו עבירות של **קשירת קשר לביצוע פשע**, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), **גניבת בקר**, לפי סעיף 384(א)(2) לחוק העונשין, **הסגת גבול פלילית**, לפי סעיף 447(א) לחוק העונשין ו**הסתייעות ברכב לעבור עבירה**, לפי סעיף 43 לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א - 1961.

2. על פי עובדות כתב האישום, עובר ליום 5.1.24, קשר הנאשם קשר עם אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: "**האחר**"), לגנוב כבשים מ'משק הירש', הנמצא בסמוך למושב אמציה ושייך למר חיים הירש (להלן: "**המתלונן**")

בתאריך 5.1.24 סמוך לחצות הלילה, הגיע הנאשם יחד עם האחר למשק באמצעות רכבו מסוג סובארו ל.ז. 1270923. הנאשם והאחר נכנסו לדיר הכבשים במשק וגנבו ממנו 14 טלאים, העמיסו אותם לרכב ונסעו מהמקום. שווי כל טלה כ-1,400 ₪. הטלאים אותרו והושבו למתלונן.

טענות הצדדים

3. ב"כ הנאשם טען כי לא קיימות ראיות לכאורה לעבירות המיוחסות למשיב וביקש להורות על שחרורו. הפנה לדו"חות הפעולה מהם עולה כי קשר העין עם המשיב החל מאזור דבירה, קרי, כ-20 ק"מ מאזור המשק ובשים לב לכך כי באותו הלילה התרחשו מספר אירועי פריצה במקומות שונים עם רכבים דומים. בדומה, חסר קשר עין מהרגע שבו הרכב נעצר ועד שהמשיב נכנס לשיג הראשון. עוד ציין כי הטלאים נתפסו באזור צומת שוקת המרוחק

ב-25 ק"מ מהמקום בו נתפס המשיב. הוסיף כי בניגוד לדו"ח הפעולה של השוטר סטמקר לפיו בשעה 00:27 נצפה רכב כסוף באזור דבירה, הרי שבהתאם לסרטוני האבטחה בשעה 00:23 ובמשך כחצי שעה שהו הגנבים במשק. בכל הנוגע לרכב, טען כי אכן הרכב רשום בבעלות המשיב, אולם למעשה הרכב אינו קיים עוד, שכן לפני כחצי שנה דווח כי הוא נגרס, וכן הרכב אינו נתפס על ידי המשטרה ואף אינו בחזקת המשיב. הוסיף כי המשיב לא נחקר על ממצאי ה-DNA שנמצאו ברכב על בדלי הסיגריות. בכל הנוגע להאזנות הסתר טען להיעדר חוות דעת ולטענתו, המשיב אינו נמנה עם הדוברים בשיחות.

4. ב"כ המאשימה הפנתה לדו"חות הפעולה של השוטרים מהם עולה כי השוטרים היו בפעילות במהלך הלילה בנוגע למספר אירועים, כאשר דו"ח הפעולה העיקרי הנוגע לאירוע במשק הירש, הוא של השוטר נתנאל שושנה אשר היה בקשר עין רציף עם הרכב. לטענתה, ממצאי DNA של המשיב על בדלי סיגריות שנמצאו ברכב מספיקים כדי לקשור את המשיב למעשים המיוחסים לו בשלב המעצר. בכל הנוגע לעילת המעצר, טענה לחומרת העבירות בנסיבות בהן נגנבו מהמשק 14 טלאים, והפנתה בעניין זה לבש"פ 1248/21 **אבו סבילה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (24.2.21).

5. במעמד הדיון ביום 11.2.24 הגישה המאשימה עיקרי טיעון שם הפנתה לחומר החקירה ולכך שהנאשם נתפס בשיג לבדו, ולאחר שנצפה על ידי התצפית האווירית צועד מכיוון הרכב שהוסתר בין העצים.

תמצית הראיות הרלוונטיות לזירת המחלוקת

6. בפתח הדיון אתאר בקצרה את התשתית הראייתית כנגד המשיב:

א. דו"חות פעולה ומזכרים

דו"ח פעולה של השוטר נתנאל שושנה מיום 5.1.24, (מסומן טו) - במהלך פעילות התקבלה אינדיקציה אודות חוליית גנבים באזור החווה החקלאית של הירש שהינו אזור מבודד ולאחר מספר דקות התקבל דיווח מבעל החווה על פריצה לחווה וגניבת צאן וכן דיווח על רכב שטח כסוף שיוצא מהמתחם התואם לתיאור הרכב של חוליית הגנבים, ככל הנראה רכב מסוג סובארו פורסטר כסופה. בסריקת תא השטח של החווה אחר הרכב שהופיע בסרטוני האבטחה נמצא רכב העונה לתיאור המוכר ליחידה מחוליית הגנבים. צוין כי בתא השטח של החווה נצפה הרכב המתואר ובוצע מעקב תוך שמירה על קשר עין. במהלך הנסיעה ירד מהרכב אדם ולאחר מכן המשיך בנסיעה עד שפרק בנצ מדויקת מספר פריטים שנחשדו כבעלי חיים ומשם המשיך בנסיעה עד שעצר במטע זיתים בנצ מדויקת, אז ירד הנהג מהרכב והחל בהליכה רגלית לעבר פזורת כביש 25 ונכנס לתוך מבנה, ללא שיצא או נכנס אחר מלבדו. הוסיף כי בהתאם למיקום שנשלח לשוטרים בשטח, הגיעו השוטרים ומצאו את המשיב כשהוא יושב במקום, יחסית ערני עם בוך בנעליים. השוטרים אף הגיעו לרכב שהוסלק במטע הזיתים על פי הכוונה מדויקת, וכן לנקודת הציון בה פרק הרכב אובייקטים שנחשדו כבעלי חיים, שם נמצאו על ידי השוטרים 14 טלאים המזוהים על פי תגים כטלאים שנגנבו מהחווה.

דו"ח פעולה של השוטר נתנאל מזגאוקר מיום 5.1.24 (מסמך יד) - בשעה 1:00 בלילה קיבל הוראה לחבור לצוות שהיה במעקב אחר חוליה.

דו"ח פעולה של השוטר מתן תורג'מן מיום 8.1.24 (מסמך יג) - ביום 5.1.24 בשעה 0:42 קיבל הוראה לחבור אל הקצין סטמקר למטרת תפיסת חשודים.

דו"ח פעולה של השוטר אלדר שוקר מיום 8.1.24 (מסמך יב) - ביום 5.1.24 בשעה 1:00 בערך, קיבל הוראה לסייע במרדף אחר חוליית חשודים.

דו"ח פעולה של השוטר יאיר יצחק מיום 8.1.24 (מסמך יא) - ביום 5.1.24 בשעה 1:00 בלילה בערך חבר אליו הקצין ליאור סטמקר ובהובלתו ביצעו מרדף אחר חשודים.

דו"ח פעולה של השוטר ויטלי טרננקו מיום 8.1.24 (מסמך י) - ביום 5.1.24 התבקש לסייע בסגירת נתיבי תחבורה אפשריים ובעקבות הכוונה הגיע לשיג, שם נמצא המשיב.

דו"ח פעולה של השוטר גלאור סעיד מיום 4.1.24 (מסמך ט) - בעקבות דיווח שקיבל אודות חוליה המוכרת למשטרה ומשתמשת ככל הנראה ברכב מסוג סובארו פורסטר ל.ז. 1270823, נסע לכיוון האזורים בהם נסע הרכב על פי הכוונה ולבסוף המתין בנקודה סמוך ליישוב להב עד שהבחין ברכב המתואר חולף על פניו ודיווח זאת בקשר.

דו"ח פעולה של השוטר ליאור סטמקר מיום 5.1.24 (מסמך ח') - במהלך משמרת לילה התבקש להיערך לעצירת רכב מסוג סובארו פורסטר כסוף, ל.ז. 1270823. במהלך נסיעה בשטח נתקע עם הרכב בשעה 3:30 בלילה והמתין לחילוץ.

דו"ח פעולה של השוטר אופיר אלמקייס מיום 7.1.24 - ציין כי ביום 5.1.24 בשעה 10:00 בבוקר ערך בדיקה ולפי תוצאותיה לוחית הזיהוי שמספרה 1270823 תואמת למספר השלדה וכי הרכב רשום בבעלות המשיב.

דו"ח פעולה של השוטר עופר אלון מיום 5.1.24 (מסמך טז) - פירט את המסלול שבו נסע הרכב מהרגע שאותר על ידי כוח התצפית ועד למקום בו נעצר החשוד על ידי השוטרים בשטח, על פי הכוונתם.

דו"ח פעולה של השוטר בר אלזם מיום 4.1.24 (מסמך יז) - הגיע יחד עם השוטר נתנאל שושנה אל המבנה בו שהה המשיב על פי הכוונה של כוחות תצפית.

דו"ח פעולה של השוטר ליאור סטמקר מיום 4.1.24 (מסמך יח) - בשעה 22:26 זוהה על ידי כוח תצפית רכב העונה לתיאור. בשעה 22:45 נראה הרכב עוצר בסמוך לחווה וחשודים מתהלכים באזור אולם לא נראה כי גונבים משהו. בשעה 00:20 נצפה על ידי תצפית משטרה הרכב נוסע בכביש לכיוון מחלף לקיה ובשעה 00:27 נצפה על ידי תצפית משטרה, רכב כסוף מסוג פורסטר, בעל ל.ז. מטושטשת, נוסע על כביש 6 ויורד בשטח לכיוון פזורת אום בטיין.

ב. ממצאים פורנזיים ודיגיטליים

חוות דעת ד.נ.א מעבדת דנ"א מיום 24.1.24 - מדגימה שנקלחה מבדלי סיגריות שנתפסו ברכב שנמצא במטע זיתים ממנו ירד לכאורה המשיב לאחר נסיעה ממקום ביצוע העבירה ועד שנתפס במבנה סמוך, נמצא ממצא ד.נ.א על בדלי הסיגריות, הקושרת את המשיב למיחס לו.

דו"ח מסכם חקירת מז"פ - תיאור הרכב אשר היה מלוכלך מאוד חיצונית ופנימית, כמעט שלא ניתן היה לזהות את מספר לוחית הרישוי. צורפו תמונות. ברכב נמצאו פריטים שונים כגון כוסות, כלי עבודה, רצועות משיכה, סימני צואה רבה של בעלי חיים ובדלי סיגריות מהם נלקחו דגימות לצורך בדיקת ד.נ.א.

דו"ח ביקור בזירה לחוקר זי"ט (מסמך כז) - בבדיקת מצלמות האבטחה של בעל החווה נראים חשודים נכנסים וגונבים כבשים ואת הרכב נכנס ויוצא מהמקום. צוין כי יש להוסיף שתי דקות לזמן המופיע במצלמה על מנת להשוות לזמן האמת.

דו"ח צפייה בסרטוני מצלמות האבטחה בחווה (מסמך לא) -

מצפייה בסרטוני האבטחה מיום 5.1.24 בשעה 00:23 נצפה הרכב נכנס לחווה דרך הגדר.

בין השעות 00:24-00:27 נצפה חשוד מרים טלאים ומוציא אותם מהדיר. החשוד לובש מעיל דובון וכן מכנס כהה ונעלי נייק.

בשעה 00:28 נצפה הרכב כשהוא יוצא מהחווה דרך הגדר.

דו"ח צפייה בסרטוני התצפית האווירית על הרכב (מסמך לב) -

מצפייה בסרטוני המעקב אחר הרכב נצפה בשעה 2:03 הרכב נוסע בשטח.

בשעה 2:06 הרכב עולה מהשטח לכביש, מידי פעם נעצר ואנשים יורדים ועולים.

בשעה 3:22 הרכב נעצר, יורדים ממנו ככל הנראה הטלאים הגנובים והרכב ממשיך בנסיעה.

בשעה 3:33 הרכב נכנס לתוך מטע זיתים, נעצר מתחת לעץ ואדם יוצא מהרכב ומתרחק ממנו.

בשעה 3:40 במעקב אחר האדם שיצא מהרכב, נצפה מתקרב לעבר מתחם המבנים.

סרטון מצלמות אבטחה "חוות איתן" 28.12.23

בשעה 20:21 נכנס אדם רעול פנים עם נעלי נייק, מכנס שחור, חולצה שחורה ומעיל צבאי ירוק ומנסה לחבל במצלמה.

תמונות המשיב מיום 5.1.24 לאחר מעצרו (מסמך לה) - המשיב מצולם כשהוא לבוש מכנס שחור, חולצה שחורה ומעליה מעיל "דובון" ירוק כהה ונעלי "נייק" שחורות, בדומה לפרטי הלבוש שנצפו במצלמות האבטחה מיום 5.2.24 בחוות הירש.

האזנות סתר - מעיין בתמלול השיחות עולה כי הדוברים, שזהותם אינה ידועה, ביום 3.1.24, בשעה 22:00 בלילה משוחחים ביניהם בנוגע למקום בו יש מצלמות. וביום 5.1.24 בשעה 2:00 בלילה משוחחים ביניהם בנוגע להכוונת רכב בנסיעה בשטח ובכביש.

ג. עדויות

הודעת המתלונן מיום 5.1.24 - מסר כי בשעה 10:00 קיבל שיחה מממוקד שירותי השמירה הנמצאת במולדובה, לפיה ישנו אדם זר המסתובב בחווה. במקביל קיבל הודעה מהמשטרה שלא לשלוח צוותים לחווה. בשעה 00:30 התקשר לשוטר לאחר קבלת דיווח מהממוקד על גניבת הטלאים ושלח לו תמונות וסרטונים מהחווה. בשעה 1:30 הגיע לחווה וראה שנגנבו 14 טלאים. ציין כי ראה רכב חשוד מסוג סובארו פורסטר המוכר לו מתלונות קודמות.

הודעת המשיב מיום 5.1.24 - הכחיש כי גנב את הטלאים ומסר כי ביום 4.1.24 בעת שירדה השמש הגיע לבית באזור תל ערד ישב שם עד 2:30 בלילה, אז הלך לשבת בשיג, המקום בו נעצר. לדבריו בא במגע עם כבשים יום קודם לתפיסתו, אז האכיל את הכבשים של אביו וזאת הסיבה שנודף ממנו ריח של כבשים. עוד מסר כי רכב הסובארו שבבעלותו אינו נמצא ברשותו נוכח שמכר אותו לפירוק לפני כשנה וחצי.

בנוגע לטענת המשיב בדבר גריסת הרכב צורף לתיק החקירה עדותו במשטרה מיום 26.6.23 - מסר כי היה ברשותו רכב מסוג סובארו, אינו זוכר מספר ל.ז., אשר נמכר לפירוק לפני כחצי שנה משום שאינו נוסע עקב בעיה במנוע, וצפה במעיכתו על ידי מכונה שמועכת את הרכב. לא ידע לציין את שם המקום אליו הגיע או היכן בדיוק הוא נמצא. לא קיבל אישור בכתב על גריסת הרכב. בנוגע לחשדות כנגדו כי פרץ לבית עסק תוך שימוש ברכב מסר כי ייתכן שאדם אחר משתמש בלוחית הזיהוי שלו.

הודעת המשיב מיום 8.1.24 - הכחיש בשנית את מעורבותו בגניבת הטלאים וחזר על דבריו כי מכר את הרכב לפירוק זה מכבר, ולטענתו ניתן לזייף את מספר השלדה אשר נמצאה תואמת למספר לוחית הזיהוי. כשהוצגו לו תמונות מתיק חקירה אחר טען כי אינו מזהה את הדמות שבתמונה.

הודעת המשיב מיום 11.1.24 - בהשמעת הקלטות השיחות בהאזנות הסתר, הכחיש המשיב כי הוא הדובר בשיחה ומסר כי אינו מזהה את הדוברים ואינו יודע מהו נושא השיחה. המשיב מסר כי לא ניתן לזהות את הדמויות המופיעות בסרטונים שצולמו על ידי היחידה האווירית והוסיף כי באותה העת ישן בשיג. בסרטונים ממצלמות האבטחה מחוות הירש וממקומות נוספים מסר כי אינו מזהה את הדמויות שבסרטונים.

הודעת המשיב מיום 15.1.24 שעה 11:22 - מסר כי בעת שנתפס במבנה היה לבד ושהה שם לבדו במשך כארבעים דקות. הוסיף כי היו עמו עוד שני אנשים שאינו מכיר אותם, שנכנסו למבנה ויצאו מיד. לא ידע לציין את השעה בה הגיע לשיג ומסר כי יצא מביתו בלילה ולאחר כשעה וחצי הגיע לשיג ונכנס לשם על מנת להתחמם מהצינה בחוץ. לאחר שנשאל לגבי הבתים שברשותו ולאחר שהוצגו לו סרטונים שצולמו על ידי היחידה האווירית מסר כי אינו מזהה את הסרטון ומעבר לכך שמר על זכות השתיקה.

הודעת המשיב מיום 15.1.24 שעה 12:50 - מסר כי היה בבית מרדת החשיכה עד לשעה 2:30 בלילה, אז הלך רגלית במשך כארבעים דק ונכנס לשיג הראשון, ולאחר כעשרים דקות, משראה כי לא ניתן לישון שם, פנה ללכת לשיג אחר קרוב. כשהוצג לו הסרטון בו הוא נצפה עובר מהשיג הראשון לשני מסר כי "**ראיתי בסרטון שאני הולך מהשיג הראשון לשיג השני ונכנס אליו**", אולם כשהוצג לו הסרטון בו הוא נצפה הולך מכיוון הרכב לשיג הראשון מסר כי אינו מזהה את עצמו בסרטון.

דין

7. התשתית הראייתית נגד המשיב, הינה תשתית נסיבתית. בפסיקה נקבע מבחן תלת שלבי לניתוח ראיות נסיבתיות. (ע"פ 6167/99 **בן שלוש נ' מדינת ישראל**, פ"ד נז(6) 577).

בשלב הראשון יש לבחון כל ראייה נסיבתית לגופה. ראו למשל ע"פ 8808/14 **פחימה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (10.1.17). כפי שפירטתי לעיל בהרחבה, בתיק זה מספר ראיות נסיבתיות מסבכות כנגד המשיב ואלו עיקרן: **ראשית**, רכב הפורסטר נקשר ראייתית למשיב, הן על ידי מספר שלדה והן על ידי ראייה פורנזית. **שנית**, קיימת אינדיקציה כי מרכב הפורסטר של המשיב נפרקו במהלך המנוסה בליל האירוע, בסמוך לשעה 02:20, פרטים אשר ככל הנראה הינם טלאים. **שלישית**, הטלאים שנגנבו למתלונן נתפסו בסמוך לאותה נקודת ציון בה נצפתה פריקתם של אותם פרטים מרכב הפורסטר של המשיב. **רביעית**, ברכב הפורסטר של המשיב נמצאו גללים של בעלי חיים. **חמישית**, מרכב הפורסטר נצפה אדם אשר נכנס לעבר מתחם הבית בו נמצא המשיב זמן קצר לאחר מכן, ובה בעת לא נמצאו בבית אנשים אחרים באותה העת. **שישית**, החשוד שנצפה גונב טלאים מהמתלונן לבש מעיל "דובון" מכנס כהה ונעלי נייק שחורות עם פס לוגו לבן, והמשיב נתפס בבית בליל האירוע, כשהוא לובש מעיל "דובון" מכנס כהה ונעלי נייק שחורות עם פס לוגו לבן.

הראיות האמורות קבילות, ועל פניהן ומבלי להידרש לסוגיות של משקל ומהימנות השמורות להליך העיקרי, הן בעלות פוטנציאל להביא להרשעה. אין לכחד, כל ראייה כשלעצמה אינה מובילה למסקנה מפלילה קונקלוסיבית, אולם, הלכה היא כי בתיק המבוסס על ראיות נסיבתיות, אין צורך שכל ראייה בפני עצמה תוביל למסקנה המפלילה, ודי אם בהצטברותן יחד הן מובילות למסקנה מפלילה לכאורית. ממילא אף לא די בהסבר עצמאי לכל ראייה בנפרד, אלא בהסבר המתייחס לראיות כמכלול. ראו למשל ע"פ 1081/14 **צעלוק נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (18.12.16).

בשלב השני יש לבחון האם הצטברות כלל הראיות מובילה למסקנה מסתברת המסבכת לכאורה את הנאשם. ראו למשל ע"פ 6392/13 **מדינת ישראל נ' קריאף** [פורסם בנבו] (21.1.15). ודוק, בגדרי השלב השני אין צורך להוכיח - לא במסגרת ההליך העיקרי וודאי שלא במסגרת הליך המעצר - את אשמת המשיב מעבר לכל ספק, אלא יש רק להציג, כאמור לעיל, תשתית ראייתית המסבכת אותו לכאורה.

בנסיבות בהן קיים ניתוק קשר עין עם רכב הפורסטר מרגע הגניבה ועד לרגע איתורו על ידי התצפית האווירית, ובנסיבות בהן ממילא לא ניתן להוכיח במישרין כי רכב הפורסטר שנצפה במשק של המתלונן הינו דווקא רכב הפורסטר של המשיב, דרך הניתוח הראייתי בה אלך תהא בהיפוך כרונולוגי - דהיינו, לא מרגע הגניבה ואילך, אלא מרגע התפיסה אחורה בזמן. המענה לנתק בקשר העין יושג, כפי שאדגים מיד בהמשך, באמצעות יישום החזקה התכופה. כפי שציינתי לעיל, הונחו בפני ראיות טובות לכך שמרכבו של המשיב נפרקו טלאים זמן קצר לאחר גניבתם מהמתלונן. עוד הונחו בפני ראיות לכך שהמשיב נמצא בבית אליו נראה נכנס האדם אשר יצא מאותו רכב פורסטר.

כמו כן, הונחה בפני תשתית ראייתית לכך שרכב הפורסטר שייך למשיב וכי הוא זה שיצא ממנו ונכנס לבית בו נתפס בליל האירוע. הנה כי כן, על פני הדברים, קיימת תשתית ראייתית לכך שהמשיב שהה ברכב הפורסטר בזמן פריקת הטלאים שנגנבו זמן קצר קודם לכן מהמתלונן.

שילובן של כלל הראיות הנסיבתיות תומך במסקנה כי בענייננו מתקיימים הרציונאליים העומדים בבסיס החזקה התכופה, גם אם הטלאים לא נתפסו בידי המשיב ממש בזמן מעצרו. בהתאם לחזקה עובדתית זו, המבוססת על ניסיון החיים, אדם שנמצאים ברשותו טובין גנובים זמן קצר לאחר שנגנבו יחזק כמי שגנב אותם. זוהי חזקה הניתנת לסתירה, ונבחנת בהתאם למכלול נסיבות העניין. כאמור לעיל, הטלאים אמנם לא נתפסו בידי המשיב, אך תועדו במהלך פריקתן מרכבו של המשיב בליל האירוע, זמן קצר לאחר גניבתם. בכל הנוגע לאורך התקופה בה תחול החזקה, הרי שמטבע הדברים לפרק הזמן שחלף מאז ביצוע העבירה יש השפעה על עוצמת החזקה ובענייננו מדובר בפרק זמן קצר במיוחד. (ע"פ 8584/13 **שטארה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (30.6.14)). אולם, ההכרעה בשאלה מה ייחשב לתכופ לצורך הקמת החזקה וקביעת עוצמתה, אינה הכרעה טכנית המבוססת רק על פרק הזמן שעבר, אלא על מבחן משולב בו ייבחן בית המשפט בין השאר טיבם של הטובין, ונסיבות העברות מאדם לחברו והכל ביחס לשאר הנסיבות. (רע"פ 7362/14 **אבו ריא נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (4.11.14)). בענייננו, בשים לב לפרק הזמן הקצר שחלף מרגע הגניבה, ובשים לב לייחודיות הטובין מצאתי כי פריקת הטלאים מרכב המשיב, זמן קצר לאחר גניבתם, מקימה חזקה תכופה כי הוא זה שגנב אותם.

ככל חזקה ראייתית, גם ביישום חזקה ראייתית זו טמון סיכוי מסוים לטעות. אולם בענייננו, הסיכוי לטעות מופחת, במידת מה, על ידי שני ממצאים נוספים שתיארת לעיל. הראשון, הוא שברכב הפורסטר של המשיב נמצאו גללים של בעלי חיים בליל האירוע. השני, הוא שהחשוד שנצפה גונב טלאים מהמתלונן לבש מעיל "דובון" מכנס כהה ונעלי נייק שחורות עם פס לוגו לבן, והפלא ופלא גם המשיב עצמו נתפס בליל האירוע, כשהוא לובש מעיל "דובון" מכנס כהה ונעלי נייק שחורות עם פס לוגו לבן. הנאשם וודאי רשאי להפריך את החזקה על-ידי הצעת הסברים חלופיים להימצאותם של הטובין הגנובים בידיו. (ע"פ 5492/11 **אלרחמן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (5.8.12)). אך לעת עתה, לא מצאתי כי המשיב מספק הסבר משכנע המצליח להפריך את החזקה. משה נאמר, אין להתעלם מכך שבשים לב לכך שהתשתית הראייתית נסיבתית כולה, יוכל המשיב להעלות שלל הסברים במסגרת ההליך העיקרי.

הנה כי כן, המאשימה עוברת את השלב השני במבחן התלת שלבי, על אף ניתוק קשר עין מרגע הגניבה ועד רגע איתור הרכב על ידי התצפית האווירית. הראיות הנסיבתיות המאוחרות, שפירטתי לעיל, מרפאות במידת מה נתק זה, משום שהן קושרות את רכב הפורסטר של המשיב לפריקת הטלאים שנגנבו מהמתלונן בליל האירוע. ומרגע שהמשיב מוחזק כמי שלכאורה שהה ברכב הפורסטר בליל האירוע בזמן שהיו בו הטלאים, קמה לה החזקה התכופה. על כן, נראה כי המבקשת צולחת את המבחן השני, גם אם לא בלי קושי, ובעיקר בשים לב לכך שבגדרי המבחן השני, הדרישה היא לקיומה של מסקנה מסתברת לכאורית בלבד ולא לכך שהראיות הנסיבתיות מובילות מעבר לכל ספק למסקנה המפלילה.

בשלב השלישי, עובר אל הנאשם נטל, שהינו נטל טקטי בלבד, להציג תרחיש חלופי מזכה. דהיינו, על הנאשם להציג הסבר שעשוי לשלול את המסקנה המפלילה. ראו למשל ע"פ 4743/22 **מדינת ישראל נ' פלוני** [פורסם בנבו] (17.8.22). הפסיקה עמדה על כך שלא די בהסבר דחוק או תיאורטי העולה מחומר הראיות, אלא נדרשת מסקנה חלופית סבירה שיש לה אחיזה בחומר הראיות. ראו למשל ע"פ 2460/15 **ג' בארין נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (4.5.16). בענייננו, המשיב מסר בחקירתו הכחשה כללית ועל פניו גרסתו אינה מעוררת אמון רב. לפיכך, המשיב

בשלב זה לא מצליח להשיב את הנטל הטקטי למאשימה. אולם, גם במקרים בהם הנאשם אינו מעלה תרחיש חלופי מזכה, אין בכך כדי לפטור את בית המשפט מלבחון תרחישים חלופיים העולים מחומר הראיות.

לפיכך, אפנה לדו"ח הפעולה של השוטר ליאור סטמקר מיום 4.1.23 ממנו עולה כי במהלך אותו לילה נצפה בשעות 00:10, 00:20 וכן 00:27 רכב פורסטר כסוף, בחשד לביצוע עבירות גניבה חקלאיות. אלא שבאותה העת ממש, בין השעות 00:23-00:28 לערך, נצפה רכב פורסטר כסוף המעורב בגניבת הטלאים בזירת העבירה. נתון זה מעורר קושי מסוים משום שככל שהדיווח של סטמקר נכון, הוא עשוי להכניס פורסטר כסוף נוסף למרחב הזירה, באופן שיש בו כדי להעיב במידה מסוימת על מעורבות הפורסטר הכסוף של המשיב. לכן, יש בדיווח של סטמקר להעיד על חולשה ראייתית פוטנציאלית מסוימת בתשתית התביעה. משזה נאמר, אציין כי החולשה הינה מוגבלת בשלב זה של הראיות לכאורה ממספר טעמים. **ראשית**, משום שמדובר בדו"ח פעולה המבוסס בחלקו על עדות מפי השמועה. **שנית**, משום שיתכן שבמסגרת ההליך העיקרי עניין זה יובהר על ידי סטמקר. **שלישית**, משום שבסופו של יום גם אם אין קשר עין בין שלב הגניבה לבין שלב תחילת תיעוד רכב הפורסטר על ידי התצפית האווירית, עדין יש קשר עין מלא בין שלב תחילת תיעוד רכב הפוסטר, עובר לפריקת הטלאים וכלה בהגעת הרכב בסמוך לשיג בו נתפס המשיב.

על מנת להוציא מן הכוח אל הפועל את מסקנתי המשפטית ביחס לראיות לכאורה יש להידרש למבחן הרלוונטי לבחינת ראיות נסיבתיות בהליך המעצר. הכלל שנקבע בבש"פ 5588/12 **ניאמצ'יק נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (24.9.12), הוא שיש להבחין בין שלושה מצבים אפשריים. האחד - כאשר הראיות הנסיבתיות מגבשות בבירור מסקנה מרשיעה אחת. או אז, עומדת התביעה בנטל להוכחת קיומן של ראיות לכאורה. השני - כאשר הראיות הנסיבתיות אינן מובילות למסקנה מרשיעה אחת, גם אם ינתן להן מלוא המשקל, בבוא העת בהליך העיקרי, ובמצב דברים זה התוצאה היא שהתביעה לא עמדה בנטל להוכחת קיומן של ראיות לכאורה. השלישי - כאשר הראיות הנסיבתיות עשויות, לאחר שיעובדו בהליך העיקרי, להביא להרשעת הנאשם ברמה של סיכוי סביר להרשעה. דהיינו, הן בעלות פוטנציאל להוביל להרשעה, אך לא ניתן לומר כבר עתה כי הראיות הנסיבתיות מובילות בהכרח למסקנה מרשיעה אחת. לטעמי, אנו מצויים במצב הביניים, בו הראיות הנסיבתיות עשויות להביא להרשעה בהליך העיקרי ברמה של סיכוי סביר, אך הן לא מובילות כבר עתה בבירור למסקנה מרשיעה אחת.

משכל זה נאמר, יש לזכור כי אנו מצויים בהליך המעצר, והלכה היא כי בשלב בחינת הראיות לכאורה: "**אין צורך שתקום מסקנה מרשיעה אחת ויחידה מתוך הראיות הנסיבתיות, אלא רק פוטנציאל בהשגת אותה הרשעה אחת ויחידה**" [ראו למשל: בש"פ 3885/10 **שם טוב דרי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (13.6.10)]. נראה כי בנטל זה עמדה המבקשת, בכפוף להסתייגותי בדבר קיומה של חולשה ראייתית מסוימת בתשתית הנסיבתית.

8. טרם סיום אתיחס למספר טענות שהעלה בא כוח המשיב:

גריסת הרכב נשוא ביצוע העבירה - טענת המשיב למכירת הרכב לפירוק וגריטה לא הוכחה וזאת בלשון המעטה. המשיב בחקירתו מיום 26.6.23 לא ידע לציין את שם בית העסק אליו נמכר הרכב ואף לא ידע לציין היכן בית העסק נמצא, על אף טענתו כי צפה בעיניו במערכתו. המשיב אף לא קיבל אישור בכתב על גריסת הרכב. וטענתו כי אדם אחר עושה שימוש בלוחית הזיהוי של רכבו, לא הוכחה על ידו, על ידי למשל הגשת תלונה בעניין זה. מנגד, הרכב, שמספר לוחית הזיהוי שלו זהה למספר השלדה ונמצא בבעלות המשיב, אותר במטע זיתים במרחק לא רב מהמקום בו נעצר המשיב ואף נמצא ממצא פורנזי הקושר את המשיב לשהותו ברכב. אכן הרכב לא נתפס על ידי המשטרה, אולם אין בטענה זו כדי להחליש מעצמת הראיה שכן מדובר ברכב בבעלות המשיב.

תפיסת הטלאים במרחק רב ממקום תפיסת המשיב - דו"ח התצפית האווירית מעלה כי הטלאים נמצאו בנקודת ציון מדויקת בה נצפו דמויות הנחזות כבעלי חיים פורקות מהרכב. וכאמור לעיל, עם הרכב נשמר קשר עין רציף ומלא משלב פריקת הטלאים ועד לעצירת הרכב ממנו ירדה דמות שהמשיכה בהליכה עד למקום מעצרו של המשיב לאחר זמן קצר.

היעדר קשר עין עם הרכב לאחר שהמשיב לכאורה ירד ממנו - אכן לא נשמר קשר עין עם הרכב לאחר שנעצר, אלא שהתצפית המשיכה לעקוב אחרי הדמות שירדה ממנו. עם זאת, הרכב אותר על ידי השוטרים במקום בו הוא נעצר בהתאם להכוונת התצפית האווירית, מתחת לעץ בתוך מטע זיתים, זמן קצר לאחר תפיסת המשיב.

עילת המעצר

9. עבירת גניבת הבקר היא עבירת רכוש ייחודיות, אשר נבדלת מעבירת הגניבה הרגילה ומעוגנת בסעיף חוק נפרד ועצמאי הקובע רף ענישה מחמיר יותר. זאת, נוכח הנזק הכלכלי הנגרם לעוסקים בענף, אשר נדרשים להשקיע משאבים רבים ויקרים על מנת למנוע ככל הניתן את ההתפרצויות התכופות לחווה החקלאית, אשר הפכו זה מכבר ל'מכת מדינה'. בעניין זה ראה רע"פ 2806/07 **ח'יר יונס נגד מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (29.3.07) וכן בש"פ 1782/13 **חלייחל נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (10.3.13). ויאמר כבר עתה כי היותה של עבירת גניבת הבקר 'מכת מדינה' אינה מהווה כשלעצמה עילת מעצר, אם כי יכולה היא להוות שיקול אחד מבין כלל השיקולים. בעניין זה ראו בש"פ 6766/22 **סעפין נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (13.11.22).

10. המסוכנות הנשקפת מן המעשים אינה מסוכנות רכושית רגילה, אלא שעבירות אלה כרוכות לעיתים קרובות בהתפרצות לשטח סגור ולרוב מבוצעות בתחום לא מבוטל. בגניבה החקלאית קיימת אף מסוכנות אינהרנטית להתפתחות אלימה במפגש אפשרי בין בעלי המשקים לבין הפורצים. בעניין זה ראה בש"פ 1248/21 **אבו סבילה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (24.2.21) (להלן: "**בש"פ אבו סבילה**") בעניינו, מדובר באירוע מתוחכם ומתוכנן שבוצע בצוותא חדא כפי שעולה מחומר החקירה, תוך פריצת הגדר וכניסה דרכו לחווה באמצעות רכב, עליו הועמסו הטלאים. כמו כן, בעבירות המבוצעות תוך שימוש ברכב, אף קיים סיכון למשתמשים בדרך בנסיבות בהן המבצע נמלט מפני כוחות אכיפת החוק.

11. באופן רגיל, בעבירות גניבה חקלאית, לא בנקל יטה בית המשפט להורות על שחרור המשיב לחלופת מעצר. ראו בעניין זה **בש"פ אבו סבילה**. הדברים נכונים ביתר שאת מקום בו נסיבות ביצוע העבירה הן חמורות ומלמדות על המסוכנות הנשקפת מהמשיב. אף לא נעלם מעיניי, עמ"ת 37842-01-24 **אבו סבילה נ' מדינת ישראל** (לא פורסם), שם הורה בית המשפט על מעצרו של גנב כבשים. אלא, ששם התשתית הראייתית הייתה איתנה, הנאשם נתפס ברכב עם הכבשים הגנובות ואף נזקף לחובתו עבר פלילי, והוא ביצע את העבירות המיוחסות לו בזמן שמאסר על תנאי מרחף מעל ראשו. בעניינו, לעומת זאת, חומר הראיות מבוסס על ראיות נסיבתיות, ומקום בו קבעתי כי קיימות ראיות לכאורה אולם קיימת חולשה מסוימת בעוצמתן, הרי שבהתאם לכלל לפיו "**ככל שעוצמת הראיות הלכאורית קטנה יותר, כך תגדל הנכונות לשחרר לחלופת מעצר**" (בש"פ 7676/23 **פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (1.11.23)), ובהתאם לכללים שנקבעו בפסיקה ביחס לראיות נסיבתיות בהליך המעצר בפרט (בש"פ 5624/22 **בן חמו נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (30.8.22)), ואף בשים לב לכך שמדובר במשיב נעדר עבר פלילי, סבורני כי מן הראוי לשקול חלופת מעצר אף מבלי להיזקק

לעינו המקצועית של שירות המבחן, ובלבד שתהא זו חלופת מעצר מרוחקת מאזור הדרום, בפיקוח אנושי הדוק וערביות הולמות.

ניתנה היום, ט' אדר א' תשפ"ד, 18 פברואר 2024, בנוכחות
הצדדים.